ദൃഷ്ടിയും വൃത്തിയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള യുക്തികൾ

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ സർവ്വ പുരുഷാർത്ഥികളുടെ സഭ കാണുകയായിരുന്നു. പുരുഷാർത്ഥി എന്ന വാക്കിൽ തന്നെ മുഴുവൻ ജ്ഞാനവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പുരുഷാർത്ഥി = പുരുഷൻ + രഥി. ആരുടെ രഥിയാണ്? ആരുടെ പുരുഷനാണ്? ഈ പ്രകൃതിയുടെ അധികാരി അതായത് രഥത്തിന്റെ രഥി. ഈ ഒരു വാക്കിന്റെ അർത്ഥ സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുമെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും? എല്ലാ ദുർബ്ബലതകളിൽ നിന്നും സഹജമായി മറി കടന്നു പോകും. പുരുഷൻ പ്രകൃതിയുടെ അധികാരിയാണ് അല്ലേ, അതോ അധീനനാണോ ! രഥി രഥത്തെ നടത്തുന്നവനാണ് അല്ലാതെ രഥത്തിനു അധീനനായി നടക്കുന്നവനല്ല. അധികാരി സദാ സർവ്വശക്തിമാനായ ബാബയുടെ സർവ്വശക്തികളുടെയും അധികാരിയാണ്. സമ്പത്തിന്റെ അധികാരിയും അവകാശിയുമാണ്. സർവ്വശക്തികളും ബാബയുടെ സമ്പത്താണ്, ആ സമ്പത്തിനു ഓരോ കുട്ടിയും അവകാശിയാണ്. ഈ സർവ്വശക്തികളുടെ രാജ്യഭാഗ്യം ബാപ്ദാദ എല്ലാവർക്കും ജന്മസിദ്ധ അധികാര രൂപത്തിൽ നൽകുന്നു. ജനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ സർവ്വശക്തികളുടെ സ്വരാജ്യം, അധികാരി സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതി തിലകം, ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വരൂപത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ഹൃദയ സിംഹാസനം - ഇതെല്ലാം എല്ലാവർക്കും ജനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ നൽകി കഴിഞ്ഞു. ജനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ വിശ്വമംഗള കാര്യത്തിന്റെ സേവന കിരീടം ഓരോ കുട്ടിക്കും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ജന്മാവകാശമായ സിംഹാസനം, തിലകം, കിരീടം പിന്നെ രാജ്യം എന്നിവ എല്ലാവർക്കും പ്രാപ്തമായില്ലേ. ഇപ്രകാരം നാലു പ്രാപ്തികളുടെയും പ്രാപ്തി സ്വരൂപരായ ആത്മാക്കൾ ദുർബ്ബലരാകുമോ? എന്താ ഈ നാലു പ്രാപ്തികൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ അറിയില്ലേ? ഇടയ്ക്ക് തിലകം മാഞ്ഞു പോകുന്നു, ചിലപ്പോൾ സിംഹാസനം കൈവിട്ടു പോകുന്നു, ചിലപ്പോൾ കിരീടത്തിനു പകരം ശിരസ്സിൽ ഭാരമെടുത്തു വയ്ക്കുന്നു, വ്യർത്ഥത്തിന്റെ കക്കകൾ നിറച്ച കുട്ട ശിരസ്സിലെടുത്തു വയ്ക്കുന്നു. പേര് സ്വരാജ്യം എന്നാണ് പക്ഷെ സ്വയം രാജാവാകുന്നതിനു പകരം അധീനനായ പ്രജയാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കളി എന്തിനാണ് കളിക്കുന്നത്? ഈ കളിയും കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ സദാ കാലത്തെ രാജ്യഭാഗ്യത്തിന്റെ അധികാരവും സംസ്ക്കാരവും എന്ന് അവിനാശിയാക്കി മാറ്റും? ഈ കളി കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ എന്തായിരിക്കും പ്രാപ്തി? ആർക്കാണോ ആദി സംസ്ക്കാരം അവിനാശിയാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തത് അവർക്ക് ആദികാല രാജ്യാധികാരിയാകുവാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും? വളരെ കാലമായിട്ട് യോദ്ധാവന്റെ സംസ്ക്കാരമാണ് നിലനിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ അതായത് യുദ്ധം ചെയ്ത് ചെയ്ത് സമയം കടന്നു പോയെങ്കിൽ, ഇന്ന് ജയം നാളെ പരാജയം, ഇപ്പോളിപ്പോൾ ജയം ഇപ്പോളിപ്പോൾ പരാജയം - സദാ വിജയത്തിന്റെ സംസ്ക്കാരമില്ലെങ്കിൽ ക്ഷത്രിയരെന്നു വിളിക്കപ്പെടുമോ അതോ ബ്രാഹ്മണരെന്നോ? ബ്രാഹ്മണരാണ് ദേവതകളാകുന്നത്. ക്ഷത്രിയർ പോയി ക്ഷത്രിയരാകും. ദേവതകളുടെ അടയാളവും ക്ഷത്രിയരുടെ അടയാളവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നോക്കൂ. ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളിൽ ക്ഷത്രിയർക്ക് അമ്പും വില്ലും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു, ദേവതകൾക്ക് ഓടക്കുഴലും. ഓടക്കുഴൽ (മുരളി) പിടിച്ചിരിക്കുന്നവർ മുരളിധരന്മാരായി മാറി വികാരങ്ങളാകുന്ന വിഷ സർപ്പങ്ങളാൽ വിഷലിപ്തമാകുന്നതിനു പകരം വിഷത്തെ സമാപ്തമാക്കി ശൈയ്യയാക്കി മാറ്റി. വിഷം തുപ്പുന്ന സർപ്പമെവിടെ ശൈയ്യയെവിടെ? എങ്ങനെ ഇത്രയും പരിവർത്തനം കൊണ്ടു വന്നു? മുരളിയിലൂടെ. ഇപ്രകാരം പരിവർത്തനം കൊണ്ടു വരുന്നവരെയാണ് വിജയി ബ്രാഹ്മണരെന്നു പറയുക. ഇനി സ്വയം ചോദിക്കൂ - ഞാൻ ആരാണ്?

എല്ലാവരും അവരവരുടെ ദുർബ്ബലതകൾ സത്യതയോടുകൂടി സ്പഷ്ടമാക്കി. ആ സത്യതക്ക് മാർക്കു ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും പക്ഷെ ബാപ്ദാദ കാണുകയാണ് ഇപ്പോൾ വരെ തന്റെ സംസ്ക്കാരങ്ങളെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശക്തി വന്നിട്ടില്ല, പിന്നെ എപ്പോൾ വിശ്വ പരിവർത്തകരാകും? ഇപ്പോഴും ദൃഷ്ടി പരിവർത്തനം, വൃത്തി പരിവർത്തനം - ഇതൊക്കെ എപ്പോൾ അവിനാശിയാകും. നിങ്ങൾ ദൃഷ്ടാവാണ്. ദൃഷ്ടിയിലൂടെ നോക്കുന്ന ദൃഷ്ടാവ്, എന്തിനാണ് ദൃഷ്ടിയെ ചഞ്ചലമാക്കുന്നത്? ദിവ്യ ദൃഷ്ടി കൊണ്ടാണോ നോക്കുന്നത് അതോ തൊലിപുറമേയുള്ള ദൃഷ്ടി കൊണ്ടാണോ നോക്കുന്നത്? ദിവ്യ നേത്രം കൊണ്ട് സദാ സ്വാഭാവികമായും ദിവ്യ സ്വരൂപമേ കാണപ്പെടൂ. തൊലി പുറമേയുള്ള കണ്ണ് തൊലി പുറം മാത്രമേ കാണൂ. തോല് കാണുന്നതും തോലിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതും ആരുടെ പണിയാണ്? ഫരിസ്ഥകളുടെ? ബ്രാഹ്മണരുടെ? സ്വരാജ്യ അധികാരികളുടെ? നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണരാണോ അതോ ആരാണ്? പേരിനു മാത്രമാണോ?

സദാ ഓരോ നാരിയെയും ശരീരധാരി ആത്മാവായി, ശക്തിരൂപമായി, ജഗത് മാതാവായി, ദേവിയായി കാണണം - ഇതാണ് ദിവ്യ ദൃഷ്ടിയിലൂടെയുള്ള കാഴ്ച. കുമാരിയാണ്, മാതാവാണ്, സഹോദരിയാണ്,

സേവാധാരിയാണ്, നിമിത്ത ടീച്ചറാണ്, പക്ഷെ ആരാണ്? ശക്തി രൂപമാണ്. സഹോദരി സഹോദര സംബന്ധത്തിൽ പോലും ചിലപ്പോഴൊക്കെ ദൃഷ്ടിയും ചിന്തകളും ചഞ്ചലമാകാറുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് സദാ ശക്തി രൂപമാണ്, ശിവശക്തിയാണ്. ശക്തി രൂപത്തിനു മുന്നിൽ ആരെങ്കിലും അസുര ദൃഷ്ടിയോടെ ചെന്നാൽ എന്തു അവസ്ഥയായിരിക്കും, അതറിയാമല്ലോ അല്ലേ. എന്റെ ടീച്ചറല്ല ശിവശക്തിയാണ്. മാതാക്കളും സഹോദരിമാരും സദാ അവരുടെ ശിവശക്തി രൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുക. എന്റെ വിശേഷപ്പെട്ട സഹോദരൻ, വിശേഷപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥി – അല്ല. സഹോദരിമാർ ശിവശക്തികളെങ്കിൽ സഹോദരന്മാർ മഹാവീരന്മാരാണ്. ലങ്കക്കു തീ പിടിപ്പിക്കേണ്ടവർ ആദ്യം അവരുടെ ഉള്ളിലെ രാവണവംശത്തെ കത്തിക്കണം. മഹാവീരന്റെ വിശേഷത എന്താണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്? മഹാവീരന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സദാ എന്താണ് കാണിക്കുന്നത്? ഒരേ ഒരു രാമൻ രണ്ടാമതാരുമില്ല. ചിത്രം കണ്ടിട്ടില്ലേ? അപ്പോൾ ഓരോ സഹോദരനും മഹാവീരനാണ് ഓരോ സഹോദരി ശക്തിയും. മഹാവീരൻ രാമന്റെയാണ്, ശക്തി ശിവന്റെയാണ്. ഏതൊരു ദേഹധാരിയെ കാണുമ്പോഴും സദാ മസ്തകത്തിലിരിക്കുന്ന ആത്മാവിനു നേർക്ക് നോക്കൂ. സംസാരിക്കേണ്ടത് ആത്മാവിനോടാണോ ശരീരത്തോടാണോ? കാര്യ വ്യവഹാരത്തിൽ ആത്മാവാണോ ശരീരമാണോ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത്? സദാ ഓരോ സെക്കന്റിലും ശരീരത്തിൽ ആത്മവിനെ കാണൂ. ദൃഷ്ടി മസ്തക മണിയിലേക്കു തന്നെ പോകണം. അപ്പോൾ എന്തു സംഭവിക്കും? ആത്മാവ് ആത്മാവിനെ കണ്ട് സ്വാഭാവികമായും ആത്മാഭിമാനിയായി തീരും. ഇതു തന്നെയല്ലേ ആദ്യ പാഠം. ആദ്യ പാഠം ഉറപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ഈശ്വരനെ ഉറപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ സമ്പത്ത് എങ്ങനെ പ്രാപ്തമാകും? ഒരേ ഒരു കാര്യത്തിൽ സദാ ജാഗ്രത ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി – എന്തു ചെയ്യുന്നുവോ അത് ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മമായിരിക്കണം, അഥവാ ശ്രേഷ്ഠം ആക്കണം. ഓരോ കാര്യത്തിലും ദൃഢ സങ്കല്പമുള്ളവരാകണം. എന്തു തന്നെ സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും, നേരിടേണ്ടി വന്നാലും ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മം അഥവാ ശ്രേഷ്ഠ പരിവർത്തനം നടത്തുക തന്നെ വേണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ പുരുഷാർത്ഥി എന്ന വാക്ക് അലസതയുടെ രൂപത്തിൽ ഉപയോഗിക്കരുത്. പുരുഷാർത്ഥിയാണ്, നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ചെയ്യുക തന്നെ വേണമല്ലോ – ഇതെല്ലാം അലസതയുടെ ഭാഷയാണ്. ആ സമയത്ത് പുരുഷാർത്ഥി എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥ സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യൂ. പുരുഷനാണ്, പ്രകൃതിക്ക് ചതിക്കാനാവില്ല. എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള ദുർബ്ബലതകൾ അലസതയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. മഹാവീരന്മാർ പർവ്വതത്തെ പോലും ഉള്ളം കൈയ്യിലെടുത്ത് പറക്കുന്നവരാണ്, അതായത് പർവ്വതത്തെ പോലും ജലത്തിനു സമാനം ഭാരമില്ലാത്തതാക്കുന്നവരാണ്. കൊച്ചു കൊച്ചു പ്രശ്നങ്ങൾ എന്താണ്, പിന്നെ മഹാവീരന്മാരെ പറയും ഉറുമ്പിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരെന്ന്. എന്തു ചെയ്യും, സംഭവിച്ചു പോകുന്നു – ഇത് മഹാവീരന്മാരുടെ വാക്കുകളാണോ? വിവേകശാലി ഒരിക്കലും പറയില്ല – എന്തു ചെയ്യും, കള്ളൻ വരുന്നു എന്ന്. വിവേകശാലി അടിക്കടി ചതിക്കപ്പെടില്ല. അലസർ അടിക്കടി ചതിക്കപ്പെടും. സുരക്ഷക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അത് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരെ എന്തു പറയും? സംഭവിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നറിയാം പക്ഷെ സംഭവിച്ചു പോകുന്നു, ഇതിനെ എങ്ങനെയുള്ള വിവേകം എന്നാണ് പറയുക.

ദൃഢ സങ്കല്പമുള്ളവരാകൂ. പരിവർത്തനം കൊണ്ടു വരിക തന്നെ വേണം. അത് നാളെയല്ല ഇന്ന്, ഇന്നല്ല ഇപ്പോൾ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പറയാം മഹാവീരൻ. രാമന്റെ ആജ്ഞാകാരി. ഇന്ന് മിലനത്തിന്റെ ദിവസമായിരുന്നു എന്നിട്ടും കുട്ടികൾ പരിശ്രമിച്ചു എങ്കിൽ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലം പ്രതികരണമായിനൽകേണ്ടി വന്നു. പക്ഷെ ഈ ദുർബ്ബലതകൾ തിരിച്ചു കൊണ്ടു പോകണമോ? തന്നു കഴിഞ്ഞ ഒരു സാധനം തിരിച്ചു വേണ്ടല്ലോ അല്ലേ ! ഇനി ബലമായി വരികയാണെങ്കിൽ വരാൻ സമ്മതിക്കരുത്. ശത്രുക്കളെ ആരെങ്കിലും കടത്തിവിടാറുണ്ടോ? ശ്രദ്ധ, പരിശോധന – ഇത് ഒരു ഡബിൾ ലോക്ക്, ഓർമ്മയും സേവനവും – ഇത് രണ്ടാമത്തെ ഡബിൾ ലോക്ക്. ഈ ലോക്കുകൾ എല്ലാവരുടെയും അടുത്തുണ്ടല്ലോ അല്ലേ? സദാ ഈ ഡബിൾ ലോക്കിട്ടു വയ്ക്കണം. രണ്ടു ഭാഗത്തു നിന്നും ലോക്കിടണം. മനസ്സിലായോ, ഒരു വശത്ത് ലോക്കിട്ടാൽ പോരാ. പാലന സ്ഥൂലത്തിലും സൂക്ഷ്മത്തിലും ധാരാളം ലഭിച്ചു. ഡബിൾ പാലന ലഭിച്ചു. ഏതു പോലെ ദീദി ദാദിമാരും നിമിത്തമായ ആത്മാക്കളും ഹൃദയം കൊണ്ട് പാലന നൽകിയോ, അതിനു പകരമായി എല്ലാ ദീദി ദാദിമാർക്കും വാക്ക് കൊടുത്തിട്ടു പോകണം ഞാൻ ഇപ്പോൾ മുതൽ സദാ കാലത്തേ വിജയി ആയിരിക്കുമെന്ന്. നാവു കൊണ്ട് പറഞ്ഞാൽ പോരാ മനസ്സു കൊണ്ട് പറയണം. ഒരു മാസത്തിനു ശേഷം ഈ ഫോട്ടോയിലുള്ളവർ എന്തു ചെയ്യുകയാണെന്ന് നോക്കുന്നുണ്ട്. ആരിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചാലും ബാബയിൽ നിന്നും ഒളിക്കാനാവില്ല. ശരി.

സദാ ദൃഢ സങ്കല്പത്തിലൂടെ ചിന്തിച്ചു ചെയ്തു, രണ്ടും സമാനമാക്കുന്ന, സദാ ദിവ്യ നേത്രത്തിലൂടെ ആത്മീക രൂപത്തെ കാണുന്ന, എവിടെ നോക്കിയാലും അവിടെയെല്ലാം ആത്മാവിനെ കാണുന്ന, അപ്രകാരമുള്ള അർത്ഥ സ്വരൂപ പുരുഷാർത്ഥി ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

അവ്യക്ത മഹാവാക്യം :
ബാബക്കു സമാനം നിരാകാരി, നിരഹങ്കാരി, നിർവ്വികാരിയായി മാറൂ

ബ്രഹ്മാബാബയുടെ അവസാനത്തെ ഈ മൂന്നു വാക്കുകൾ ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കൂ – നിരാകാരി, നിരഹങ്കാരി, നിർവ്വികാരി. സങ്കല്പത്തിൽ സദാ നിരാകാരി – സർവ്വരിൽ നിന്നും വേറിട്ട് ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കൂ, വാക്കുകളിൽ സദാ നിരഹങ്കാരി അതായത് സദാ ആത്മീയ മധുരതയാലും വിനയത്താലും വാക്കുകൾ സമ്പന്നമായിരിക്കണം. കർമ്മത്തിൽ ഓരോ കർമ്മേന്ദ്രീയങ്ങളിലൂടെ നിർവ്വികാരി അതായത് പവിത്രതയുടെ വ്യക്തിത്വമുള്ളവരാകൂ. അഭ്യസിക്കൂ – ഞാൻ നിരാകാര ആത്മാവ് സാകാര ആധാരത്തിലൂടെ സംസാരിക്കുകയാണ്. സാകാരത്തിലും നിരാകാര സ്ഥിതി സ്മൃതിയിലുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിനെയാണ് പറയുക നിരാകാരത്തിലൂടെ സാകാരത്തിൽ വാക്കിലേക്കും കർമ്മത്തിലേക്കും വരൂ എന്ന്. യഥാർത്ഥ സ്വരൂപം നിരാകാരമാണ്, സാകാരം ആധാരമാണ്. ഈ ഡബിൾ സ്മൃതി "നിരാകാരൻ തന്നെ സാകാരൻ" ശക്തിശാലി സ്ഥിതിയാണ്. തന്റെ നിരാകാര വാസ്തവിക സ്വരൂപം സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കുമെങ്കിൽ ആ സ്വരൂപത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഗുണങ്ങളും ശക്തിയും സ്വാഭാവികമായും എമർജാകും. സംഗമയുഗത്തിൽ നിരാകാര ബാബക്കു സമാനം കർമ്മാതീത, നിരാകാരി സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യൂ പിന്നെ ഭാവി 21 ജന്മം ബ്രഹ്മാബാബക്കു സമാനം സർവ്വഗുണ സമ്പന്നരും, സമ്പൂർണ്ണ നിർവ്വികാരികളും ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരുമായി സമാനത അനുഭവം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ബാലകനാവുക എന്നാൽ പരിധിയുള്ള ജീവിതം പരിവർത്തനപ്പെടുക. ബ്രാഹ്മണനായി മാറി, ഇനി ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തേതും സഹജത്തിലും സഹജവുമായ പാഠം പഠിക്കൂ – കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു 'അച്ഛൻ (ബാബ)' ബാബ പറഞ്ഞു 'കുട്ടി' അതായത് ബാലകൻ. ഈ ഒരു വാക്കിന്റെ പാഠം നോളേജ്ഫുൾ (ജ്ഞാനി) ആക്കി തീർക്കും.

സേവനത്തിലെ നിമിത്ത ഭാവമാണ് സേവനത്തിന്റെ വിജയത്തിനു ആധാരം. നിരാകാരി, നിരഹങ്കാരി, നിർവ്വികാരി – ഈ മൂന്നു വിശേഷതകളും നിമിത്ത ഭാവത്തിൽ നിന്നും സ്വാഭാവികമായും വരുന്നു. നിമിത്ത ഭാവമില്ലെങ്കിൽ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള ഞാനും എന്റെയും സേവനത്തിൽ അയവു വരുത്തും (ലൂസാകും). അതുകൊണ്ട് ഞാനുമില്ല എന്റെയുമില്ല. ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിച്ചാൽ മതി – ഞാൻ നിമിത്തമാണ്. നിമിത്തമാകുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ നിരാകാരിയും, നിരഹങ്കാരിയും, നമ്രചിത്തരും, നി:സങ്കല്പ അവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നവരുമാകുവാൻ സാധിക്കൂ. ഏതുപോലെ നിമിത്തമാകുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ നിരാകാരിയും, നിരഹങ്കാരിയും, നി:സങ്കല്പ അവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നവരുമാകുന്നുവോ അതുപോലെ ഞാനെന്ന ഭാവം വരുമ്പോൾ നിർബന്ധബുദ്ധിയും, ബോധക്കേടും, നിരാശയും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്റെ അവസാനം റിസൾട്ടിങ്ങനെയായിരിക്കും – പോകപോകേ ജീവിച്ചിരിക്കെ തന്നെ മരിച്ചു പോകും. അതുകൊണ്ട് ഈ മുഖ്യ ശിക്ഷണത്തെ സദാ കൂടെ വയ്ക്കണം – ഞാൻ നിമിത്തമാണ്. നിമിത്തമാകുന്നതിലൂടെ ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള അഹങ്കാരം ഉത്പന്നമാകില്ല. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിന്റെ ചക്രത്തിലും വരില്ല.

എത്രമാത്രം നിരാകാരി അവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും നിർഭയരായിരിക്കും കാരണം ഭയം ശരീര ബോധത്തിലാണുണ്ടാവുക. നിർഭയത എന്ന ഗുണം ധാരണ ചെയ്യുന്നതിനു നിരാകാരിയായി മാറൂ. എത്രമാത്രം നിരാകാരിയും വേറിട്ട സ്ഥിതിയിലുമിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും യോഗത്തിൽ ബിന്ദു രൂപ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകും കൂടാതെ പോകപോകേ അവ്യക്ത സ്ഥിതിയിലായിരിക്കും. സ്ഥൂല ശരീരത്തിലെ കൈ കാലുകൾ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു പോലെ ഒരു സെക്കന്റിൽ സാകാരിയിൽ നിന്നും നിരാകാരി അതായത് തന്റെ യഥാർത്ഥ നിരാകാരി സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുവാൻ അഭ്യസിക്കുമെങ്കിൽ അഹങ്കാരമുണ്ടാവില്ല. അഹങ്കാരം അലങ്കാരങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കും. ആരാണോ സർവ്വരുടെയും മംഗളകാരിയാകുന്നത് അവർക്കു മാത്രമേ രാജ്യാധികാരിയാകുവാൻ സാധിക്കൂ.

സാക്ഷാത്ക്കാര മൂർത്തിയാകണമെങ്കിൽ ആകാരത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട് നിരാകാരി അവസ്ഥയിലായിരിക്കണം. അനേക ജന്മം ദേഹ സ്മൃതി സ്വാഭാവികമായിരുന്നതു പോലെ തന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതിയുടെ അനുഭവം വളരെ കാലത്തേതുണ്ടാവണം. ഈ ആദ്യ പാഠം പൂർത്തിയായി, ആത്മാഭിമാനി സ്ഥിതിയിലിരിക്കുമെങ്കിൽ സർവ്വ ആത്മാക്കൾക്ക് സാക്ഷാത്ക്കാരം നൽകുവാൻ നിമിത്തമാകും. ഒന്ന് നിരാകാരി ആത്മാഭിമാനിയാകുവാനുള്ള ലക്ഷ്യം, രണ്ടാമത്തേത് നിർവ്വികാരി സ്റ്റേജാണ്. ഇതിൽ മനസ്സിനെയും നിർവ്വികാരി സ്റ്റേജാക്കി മാറ്റണം. മുഴുവൻ ദിവസം യോഗിയാകുവാനും പവിത്രമാകുവാനും പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നതു പോലെ നിർവ്വികാരിയാകുവാനും നിരാകാരിയാകുവാനുമുള്ള ലക്ഷ്യം മുന്നിലുണ്ടെങ്കിൽ ഫരിസ്ഥ അഥവാ കർമ്മാതീത സ്റ്റേജുണ്ടാകും. പിന്നെ ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള മാലിന്യം അതായത് അഞ്ചു തത്വങ്ങളിലേക്കുള്ള ആകർഷണം ഉണ്ടാവില്ല. അവരവരുടെ നിരാകാരി നിരഹങ്കാരി, നിർവ്വി

കാരി സ്റ്റേജിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കൂ എന്ന് ഇപ്പോളിപ്പോൾ ഓർഡർ ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്റെ, നിന്റെ, മാനം–അന്തസ്സ് ഇതൊന്നും അംശമാത്രം ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല, അംശമുണ്ടെങ്കിൽ വംശമായി വരും, അതുകൊണ്ട് സങ്കല്പത്തിൽ പോലും വികാരത്തിന്റെ അംശമുണ്ടാകരുത് – അപ്പോൾ ഈ മൂന്നു സ്റ്റേജുണ്ടാകും. അതിന്റെ പ്രഭാവത്തിൽ അവകാശികളോ പ്രജകളോ ആരെല്ലാം വരണമോ പെട്ടെന്നു തന്നെ അവരെല്ലാം വരും. ക്വിക് സർവ്വീസ് കാണപ്പെടും.

ഇപ്പോൾ നിരാകാര വീട്ടിലേക്കു പോകണം. ഏതു പോലെ ദേശം അതുപോലെയായിരിക്കണം വേഷം. ഇപ്പോൾ വിശേഷ പുരുഷാർത്ഥം ഇതായിരിക്കണം – തിരിച്ചു വീട്ടിലേക്കു പോകണം, എല്ലാവരെയും കൊണ്ടു പോകണം. ഈ സ്മൃതിയിലൂടെ സ്വാഭാവികമായി സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും, സർവ്വ പ്രകൃതിയുടെ ആകർഷണങ്ങളിൽ നിന്നും ഉപരാമമായിരിക്കും അതായത് സാക്ഷിയായിരിക്കും. സാക്ഷിയാകുന്നതിലൂടെ സഹജമായി ബാബയുടെ കൂട്ടുകാരും, ബാബക്കു സമാനരുമായി മാറും. ഇടയ്ക്കിടക്ക് സമയം കണ്ടെത്തി ഈ ദേഹബോധത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട് നിരാകാരി ആത്മ സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുവാൻ അഭ്യസിക്കൂ. എന്തു കാര്യം വേണമെങ്കിലും ചെയ്യൂ, പക്ഷെ അതു ചെയ്യുമ്പോൾ ഞാൻ നിരാകാര ആത്മാവ് ഈ സാകാര കർമ്മേന്ദ്രീയത്തെ ആധാരമാക്കി കർമ്മം ചെയ്യുകയാണ്. നിരാകാരി സ്ഥിതി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവന്റെ സ്ഥിതിയാണ്. കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരാണ്, ആത്മാവ് ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവനാണ്. നിരാകാരി ആത്മ സ്ഥിതിയിലൂടെ നിരാകാരനായ ബാബ സ്വാഭാവികമായും ഓർമ്മ വരും. ഒരു ദിവസത്തിൽ എത്ര പ്രാവശ്യം ഞാൻ എന്നു പറഞ്ഞുവോ അത്രയും പ്രാവശ്യം ഓർമ്മിക്കൂ ഞാൻ നിരാകാര ആത്മാവ് സാകാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നിരാകാര സ്ഥിതി ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും നിരഹങ്കാരിയാകും. ദേഹബോധം സമാപ്തമാകും. ആത്മാവെന്നു ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ നിരാകാരി സ്ഥിതി ഉറയ്ക്കും. നിരാകാരി, നിരഹങ്കാരി, നിർവ്വികാരി ഭവ എന്ന വരദാനം വരദാതാവിലൂടെ പ്രാപ്തമായി കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഈ വരദാനത്തെ സാകാരത്തിൽ കൊണ്ടു വരൂ. അതായത് സ്വയത്തെ ജ്ഞാന മൂർത്തിയും, ഓർമ്മ മൂർത്തിയും, സാക്ഷാത്ക്കാര മൂർത്തിയുമാക്കൂ. ആരു തന്നെ മുന്നിൽ വന്നാലും അവർക്ക് മസ്തകത്തിലൂടെ മസ്തകമണി കാണപ്പെടണം, കണ്ണുകളിൽ ജ്വാലയും നാവിലൂടെ വരദാനങ്ങളാകുന്ന വാക്കുകളും പുറപ്പെടുന്നതായി കാണപ്പെടണം. അപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷത ഉണ്ടാകും.

വരദാനം:– വാക്കും മനസ്സും രണ്ടു കൊണ്ടും സേവനം ചെയ്യുന്ന സഹജ സഫലത മൂർത്തിയായി ഭവിക്കൂ.

വാക്കുകൾക്കൊപ്പം തന്നെ സങ്കല്പ ശക്തിയിലൂടെ സേവനം ചെയ്യുക – ഇതാണ് ശക്തിശാലിയായ അന്തിമ സേവനം. മനസാ സേവനത്തിന്റെയും വാക്കുകളുടെ സേവനത്തിന്റെയും രണ്ടിന്റെയും കമ്പൈന്റ് രൂപമുണ്ടാകുമ്പോൾ സഫലത ഉണ്ടാകും. ഇതിലൂടെ ഇരട്ട റിസൾട്ടുണ്ടാകും. വാക്കുകൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യുന്നവർ കുറച്ചേയുള്ളൂ, ബാക്കി കാര്യങ്ങൾ നോക്കി നടത്തുന്നവരും, മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നവരും മനസാ സേവനം ചെയ്യണം. അതിലൂടെ വായു മണ്ഡലം യോഗയുക്തമാകും. ഓരോരുത്തരും വിചാരിക്കണം എനിക്കു സേവനം ചെയ്യണം, അപ്പോൾ അന്തരീക്ഷം ശക്തിശാലിയാകും. ഡബിൾ സേവനം നടക്കും.

സ്ലോഗൻ – സദാ ഏകരസ സ്ഥിതിയുടെ ആസനത്തിൽ വിരാജിക്കുമെങ്കിൽ അചഞ്ചലരും ഉലയാത്തവരുമായിരിക്കും